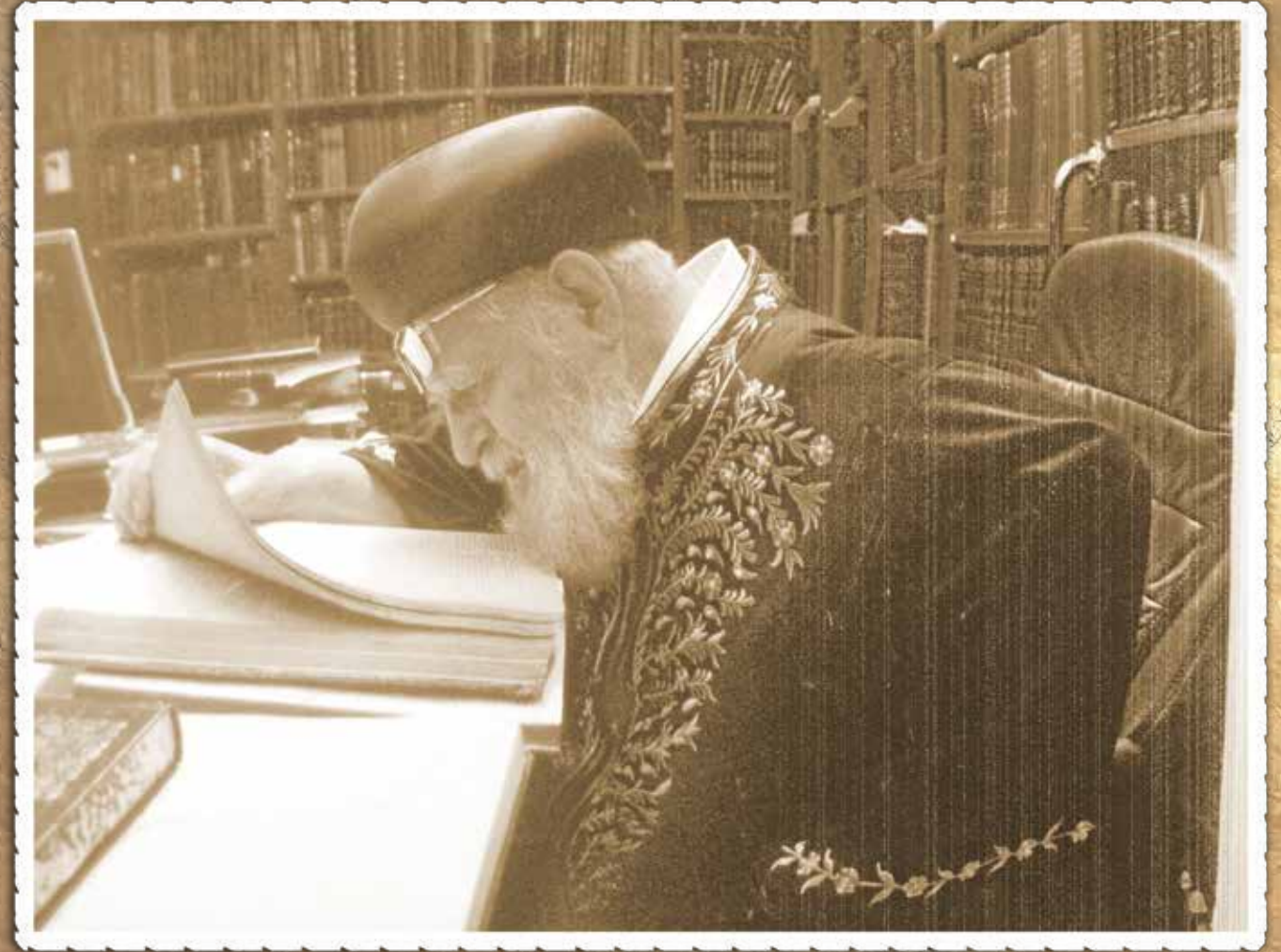

המאור הגדול

לְזַכְרוֹ הַטְּהוֹר וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁל מֶרֶן רֵבֵנוּ הַגָּדוֹל, אֲבִיר הָרוּעִים, שֶׁר הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, פּוֹסֵק הַדּוֹר וְהַדָּרוֹ, רוּעֵה נַאֲמָן לְיִשְׂרָאֵל, מְקוֹר מְשִׁיב לְכָל שׂוֹאֵל, מְרוֹמֵם קַרְנָה
שֶׁל תּוֹרָה, מוֹצִיאֵנוּ מִחֲשֶׁכָה לְאוֹרָה, גָּאוֹן הַגְּאוּנִים, תֵּל תִּלְפִּיזוֹת לְכָל פּוֹנִים, מוֹרְנוֹ וְרֵבֵנוֹ וְעֵטְרַת רֵאשִׁנוֹ, כָּלִיל הַדְּרֵנוֹ, נִזְר תַּפְאֲרֵתֵנוֹ, מֶרֶן רֵבֵנוֹ עוֹבְדֵי יוֹסֵף
זְצוּק"ל, אֲשֶׁר עֲזָבָנוּ לְאַנְחוֹת בַּיּוֹם הַמּוֹרֵג' בְּחֻשׁוֹן הַתּשׁע"ד. בְּדַרְכּוֹ נִלְךְ לְעַד. יְהִי רְצוֹן שְׁנִזְכֶּה לְחִזּוֹת בְּנַעַם פָּנָיו בְּגִאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, בִּירוֹשָׁלַיִם תְּבוּנוֹן עַדִּי עַד, אָמֵן.

4 המאור הגדול

עשרים וחמישה סיפורים אישיים ביניהם נדירים
ובלתי ידועים ממסכת חיינו המופלאה של מאור ישראל
מרן הגדול והקדוש הגאון

רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

מלווים באיורים אותנטיים ומרגשים

מאת: הרב אברהם אוחיון

ציורים: אבישי חן

עריכת לשון: הרב שאול עובדיה פתיה

תוכן ענינים

8. הקדמה
10. "קרא לאביך!"
12. "גש אל הברז, ורחץ את ידיך במים חמים..."
14. ימי ששי ב'שושנים לדוד'
16. דמעת העשוקים
18. לזכות לילד בגיל ששים!
20. "אני מצטרף להנ"ל בכחך דהתרא..."
22. "איפה הבאת אותי?!"
24. "עזב, אל תפריע!"
26. מדוע הסתגר מרן בחדרו?
28. "לפני שנה וחדש נולדתי!"
30. מדוע כאבו רגליו של האיש?
32. התלמידים שהשתטחו על הכביש
34. נאמנותו של מרן לעמו
36. בארמונו של מלך מצרים
40. האברך הצעיר שהרשים את הגרי"ז
42. הקבוצניק שתרגם לשעורי הלוגן
44. כך נמצא המקור בדברי הראשונים!
46. החיל העגור
46. כך אשרו מאות הפתות
48. "זרקו לי את כל התפלות!"
50. שעור באהבת התורה
52. המצרך היקר מכל
54. איך מנתחים חלדה?
56. "חייבים לפייס את הרב עובדיה!"
58. התשובה והעדוד

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:

הרב מאיר ארלנגר

ציורים:

האומן אבישי חן

עימוד:

מירי פלקסר

עיצוב עטיפה:

רות וייטמן

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות

להוצאה לאור

ספרי מאור ישראל

הפצת ספרי איכות

טל' להזמנות: 050-666-0676

נדפס בישראל אייר תשע"ה
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

טלפון המחבר אברהם אוחיון:

050-4164-500

אימייל: avio5@013net.net

כל מי שמעוניין לזכות
את הרבים בסיפורו האישי
בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

הספר מוקדש בחיבה יתירה
לילדים הרכים והנעימים,
ש"ב המלאים זיו ומפיקים נוגה,
ומתוקנים במידות תרומיות ובחן מיוחד
ה"ה אדר ואוריאל נרם יאיר וזרח
בשמחת הוריהם ומוריהם, אמן.

הקדמה להורים

מרן

מילה שהיתה לה משמעות אחת ביובל השנים האחרונות.

מרן הרב עובדיה יוסף. דמות המופת, שהובילה את עם ישראל בבטחה במים הסוערים של מאה השנים האחרונות.

"אבא, על מי עזבת אותנו?" בכו בלב קרוע ומורתח המוני בית ישראל, בלוויה הענקית ביותר שידע עמנו, מאז ימי בית שני. "אבא, מה נעשה בלעדיך?"...

מרן היה גדול הדור, פוסק הדור, עמוד התורה וההוראה, והוא היה גם אבא. הוא היה אב רחום וחנון, שבכה בדמעות עם כל מי שתניה לפניו את צרותיו. הוא היה סולם מוצב ארצה, וראשו מגיע השמימה. ומכל יום ומכל שעה בחייו, יכולים אנו לחנך דורות שלמים לאהבת תורה ולאהבת ישראל.

אורחות חייו של מרן, מגיל ינקות ועד גיל שיבה, יכולים לכלכל אנציקלופדיה עבת כרס ומרובת כרכים. כל יום בחייו היה מלא וגדוש בלימוד תורה מבוקר ועד ליל, במסירות נפש עד אין קץ לחינוכם של ילדי ישראל ולהרבצת תורה בעם ישראל.

מגיל צעיר היה מרן נוסע בדרכים, מבלי לחוס על כבודו ועל זמנו היקר מפז. הוא היה מכתת רגליו מבית כנסת לבית כנסת ומעיר לעיר, על מנת לקרב לבבות יהודים לאביהם שבשמים.

מרן היה פוסק הדור ועמוד ההוראה. המוני בית ישראל נשענו על פסקיו ועל הוראותיו, ולא זזו מהם כמלוא הנימה. בכוח זכרונם העצום, שנבע מאהבת התורה, ובכוח יכולתו להכריע בין הפוסקים, ייסד שיטת פסיקה, עליה נשענו גם גדולי הדור ואדירי פוסקי הדור.

כוח הזכרון של מרן לא היה כשרון גרידא.

מרן העיד על עצמו, כי בימי ילדותו ובחרותו לא היה מחונן בזכרון יוצא דופן. אולם הוא עמל והתייגע, חזר ושינן, והזיל דמעות כמים לפני בוראו, שיחון אותו בידיעת התורה הקדושה. והוא זכה לכך במידה שאין לה שיעור.

מרן התגדל בתורה עד כדי כך, שעוד בימי בחרותו חיבבוהו גדולי הדור, והגאון רבי צבי פסח פרנק התבטא עליו, כי גם אילו היה נולד לפני מאות שנים – היה נחשב לגדול הדור! עם חלוף השנים, נתעטר מרן בתואר שאיש מלבדו לא זכה לו. **"ראש ממשלת התורה"**, כינוהו פוסקי הדור בהערצה רבה.

כוחא דהיתרא שהיה בו, במרן, לא נבע, חלילה, מרצון להקל על מנת להקל. מרן ביקש להעמיד את הדת על תילה, ומכיון שידע שריבוי חומרות עלול לגרוע מן העיקר, ולגרום לקולות בעצם האיסור, נכנס מרן בעובי הקורה, העמיד כל דבר על מכונו, חומרא כחומרא, קולא כקולא, ועיקר הדין כעיקר הדין. כך היה בידו כוח אדיר, להשיב המוני יהודים לאביהם שבשמים ולחזק את חומות הדת.

דומה, כי כל בר דעת מבין, שלא מעורבותו של מרן בחיים הפוליטיים היא שהקנתה לו את הערצתו בקרב כלל ישראל. חלילה וחס מלחשוב כך. גדולתו האדירה נבעה מכוח שקידתו בתורה ומכוח קדושתו העצומה, והפעילות הציבורית נועדה רק לשרת את המטרה האצילית: ריבוי תורה וקדושה בעם ישראל, והשבת המוני העם לצור מחצבתם.

אם נבקש להספיד את מרן, נצטרך לחבר לשם כך ספרים שלמים, יכלה הזמן והמה לא יכלו, אולם אין זה המקום לכך.

מה שאנו מבקשים הוא, להעביר לבני הדור הצעיר משהו מפסגת קומתו של מרן. אנו מבקשים שהם, בני הדור הצעיר, יתוודעו לאהבת התורה היוקדת

שפיעמה בליבו של מרן, שהם יקראו על מסירותו העצומה לטובת הכלל, לחיזוק גדרי היהדות ולשלומם של ישראל, ושהם ילמדו על אהבת ישראל האדירה שמילאה את כל ישותו.

זה מכבר ראה אור הכרך הראשון בסדרת **"המאור הגדול"**, ובו עשרים וחמישה סיפורים שנבחרו בקפידה מבין עשרות רבות של סיפורים, שסופרו ושעוד יסופרו על מרן הגדול וצוק"ל.

הכרך שאתם אווזים בידיכם, הוא הכרך השני בסדרה זו, ובו עשרים וחמישה סיפורים נוספים, עשרים וחמישה יהלומי פז בכתר התורה שהוכתר לראשו של מרן.

ועל עשרים וחמישה הסיפורים הללו, נתחנך אנו ונחנך את בנינו, לצעוד בדרכו ובמורשתו של מרן הגדול, להתגדל באהבת תורה ובאהבת ישראל, ולשאוף ללקוט משהו מתחת שולי אדרתו.

בהזדמנות זו אברך את בניו היקרים והגאונים של מרן מלכא וצוק"ל, יבדלו כולם לחיים טובים וארוכים, אשר ממשיכים את דרכו בקודש בהרבצת תורה ויראה ובהנחלת לימוד ההלכה בכל שכבות העם. עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו, ויזכו להמשיך במורשתו המפוארת של מרן אביהם וצוק"ל, לדורי דורות.

וכאן המקום להודות לבורא עולם על שסייע בידי עד הלום, ובפרט בכל הקשור במישרין ובעקיפין לחינוך ילדי ישראל ברוח ישראל סבא. במה אקדם ה', איכף לאלהי מרום, על כל הטובה אשר גמלני עד כה?

אודה מאוד לעוסקים במלאכה, העומדים לימיני במים רבים. ראשית, אשגר ברכות תודה והערכה לעורך החשוב, ידידי עוז, הרה"ג ר' **שאו**ל **עובדיה**

פתיה, על עריכת הלשון המקצועית בחן מיוחד. כן אודה לידידי ורב חביבי החשוב שמסייע בעדנו ברבים

מספרינו, מגיה הלשון והניקוד המקצועי הרה"ג ר' **מאיר ארלנגר**. חופניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה הגב' **יהודית הרשמן**. תודה מיוחדת מקרב לב נתונה לידידי היקר והחביב ונוגה לו סביב, הצייר האומן **אבישי חן**, על הציורים המלאים בחן מיוחד ובאיכות שאינה מתפשרת. אודה בזאת לגרפיקאית והמעצבת ביד אמן הגב' **מירי פלקסר**, על עימוד הספר ולגרפיקאית המוכשרת הגב' **רות וייטמן** על עיצוב העטיפה.

כמו כן נישא את תודתנו לידידינו הנעלה, הדיין החשוב, הרה"ג **רבי עובדיה יוסף טולידאנו** שליט"א, נכדו אהובו של מרן וצוק"ל, אשר מפיו שמענו כמה סיפורים אישיים, עובדות מופלאות והנהגות נאצלות מחייו של מרן וצוק"ל.

אחרית דבר, אודה לנוות ביתי היקרה והמסורה מנב"ת **נעמה** תחי', העומדת לצידי, תומכת ומסייעת בכל מלאכת הקודש, ונוטלת על כתפיה את עול הבית וגידול הילדים, בתבונה רבה ובדעת רחבה. יזכנו ה' לראות נחת מכל עמלנו, אמן.

א"ר התלפ"ה
אברהם אוחיון

"קרא לאביך!"

מעו של מרן הגיע עד מרוקו הרחוקה. היו אלו ימי צעירותו של מרן, כאשר במרוקו עוד התגוררו עשרות אלפי יהודים, בקהלות מסדרות לתפארת, ובהן רבנים ודיינים, מקבלים ותלמידי חכמים.

כאשר הגיעו ספריו של מרן למרוקו, עינו בהם גאוני מרוקו והתפעלו עד עמקי נשמתם. כתיבה בהירה ומקיפה כזו, יכלת פסיקה והכרעה, האח, הלא זהו תענוג... את מרן, הפירו גאוני מרוקו באותם ימים רק דרך ספריו. המצלמה לא היתה נפוצה, והם לא ידעו כיצד נראה מרן.

והנה, באחד הימים גמלה החלטה בלבו של הגאון רבי רפאל ברוך טולדנו, ששמש כראש אבות בתי הדין של העיר הגדולה מקנס, לעלות לבקור בארץ ישראל. ישיש ונכבד היה, וכאשר הגיע לארץ הקדש, הודיע למקרבו: "אנו נוסעים אל ביתו של הגאון רבי עובדיה יוסף".

הרב טולדנו לא ידע היכן בדיוק מתגורר מרן, הוא רק ידע כי הוא מתגורר בעיר תל אביב. מפיון שפך, שם פעמיו אל תל אביב וברר מפי עוברים ושבים היכן מתגורר הרב עובדיה. בסופו של דבר הגיע אל הבית ונקש על הדלת. מרן קם ופתח. הרב טולדנו הביט במרן, ובקש: "סליחה, אתה יכול לקרא לאביך?"

"אבא אינו מתגורר כאן", השיב מרן בנחת, "הוא מתגורר בירושלים". "אבל אמרו לי שכאן מתגורר הרב עובדיה!" טען הרב טולדנו. הוא לא שער שהגאון הצעיר העומד לפניו, הוא הוא הרב עובדיה.

"אני הוא", השיב מרן בענוה. והרב טולדנו לא האמין למראה עיניו. "לא יכול להיות!" נופף באצבעו מול מרן, "אל תנסה להתל ביי! לפי הגאונות של הרב עובדיה, כפי שאני ראיתי מספריו, הוא צריך להיות לפחות בן שמונים שנה..."

זמן רב לקח למרן לשכנע את הרב טולדנו, כי הוא הוא מחבר הספר הנערץ - 'ביע אמר'... ומני אז, נרקמו קשרי ידידות עזים בין מרן לבין הרב טולדנו. ולימים מסר הרב טולדנו את חבורו - 'קצור שלחן ערוך', בידי של מרן, שהיה צעיר ממנו בעשרות שנים, כדי שיגיה את הגהותיו ויתן את הערותיו.